

Arrest

nr. 317 077 van 21 november 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. MOHAMMAD
Franklin Rooseveltlaan 70
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 februari 2024 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 april 2024 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. MOHAMMAD en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 februari 2021 kwam verzoeker met een geldig paspoort en visum D naar België, in het kader van zijn studies. Zijn tijdelijk verblijfsrecht werd verschillende malen verlengd. Zo ook op 18 april 2023. De brief die door de verwerende partij op die datum aan de bevoegde burgemeester wordt gezonden met de opdracht tot verlenging van verzoekers A-kaart tot 31 oktober 2023 luidt als volgt:

"Ik heb de eer u mede te delen dat betrokkene gemachtigd is tot een verblijf als student(e) (IT 202: "6.1.1 niet-Europese Student").

Ik verzoek u om de A-kaart te vernieuwen tot 31 oktober 2023

en de volgende vermeldingen op te nemen op de tijdelijke verblijfstitel:

"student" (van zodra deze vermelding via Belpic beschikbaar wordt gesteld)

"arbeidsmarkt: beperkt" (tewerkstelling beperkt tot maximum twintig uur per week m. u. v. de tewerkstelling die tijdens de schoolvakanties)

Betrokkene die gemachtigd is tot verblijf in de hoedanigheid van student, overeenkomstig artikel 61/1/1, § 3 van de wet van 15. 12. 1980, moet zich ten laatste vijftien dagen voor het verstrijken van zijn verblijfstitel bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbieden, om de vernieuwing van zijn verblijfstitel aan te vragen. De aanvraag tot vernieuwing van de verblijfstitel dient de volgende documenten te bevatten:

. een inschrijvingsattest (waarvan het model is vastgelegd door de Minister) dat bevestigt dat de student voor het nieuwe academiejaar is ingeschreven voor een opleidingsprogramma van minstens 54 credits als regelmatige student in een door de Staat georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor hoger onderwijs;

. een standaardformulier dat de voortgang van de studies aantoont (waarvan het model is vastgesteld door de Minister), ingevuld door de onderwijsinstelling (eventueel aangevuld met gedetailleerd resultatenblad); U dient na 2 jaar voor minstens 45 studiepunten geslaagd te zijn om in aanmerking te komen voor de verdere verlenging van uw A-kaart

. een bewijs van een geldige ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt;

. een verbintenis tot tenlasteneming, overeenkomstig het nieuwe model van de bijlage 32 van het K.B. van 8 oktober 1981, voor het nieuwe academiejaar of de duur van het gekozen opleidingsprogramma én een bewijs van solvabiliteit van de garant (zie kader); OF een attest waaruit blijkt dat hij/zij voor het nieuwe academiejaar geniet van een studiebeurs of van een studielening die de gezondheidszorgen, de kosten van verblijf, studie en repatriëring dekt;

Een kopie van het geldig paspoort van de betrokkene of een daarmee gelijkgestelde reistitel mag aan het aanvraagdossier worden toegevoegd indien dit in het verleden nog niet is gebeurd."

1.2. Verzoeker diende daarop een nieuwe aanvraag in tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student in toepassing van artikel 61/1/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), die op 3 november 2023 door de gemeentelijke diensten aan de verwerende partij werd overgemaakt.

1.3. Op 29 februari 2024 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student

Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze

Hierbij wordt meer bepaald verwezen naar artikel 104, § 1 van het KB van 08.10.1981:

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer:

1° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde;

Overwegende dat betrokkene op 06.02.2021 naar België kwam, in het bezit van een D-visum afgeleverd in kader van zijn studies.

Overwegende dat betrokkene in het tweede semester van academiejaar 2020-2021 een opleiding Nederlands voor anderstaligen gevolgd heeft aan het Universitair centrum voor Talenonderwijs van Universiteit Gent en hij daar een certificaat behaalde tot niveau 4 B1; dat dit niveau te laag was om een professionele bacheloropleiding aan te vatten aan de Hogeschool Vives zoals oorspronkelijk de bedoeling was.

Overwegende dat betrokkene vanaf academiejaar 2021-2022 tot en met 2022-2023 een graduaatopleiding in accounting administrations volgde aan de onderwijsinstelling Vives en dat hij er na zijn tweede jaar studie niet in slaagde om minstens 45 studiepunten te behalen; dat hij in totaal 16 studiepunten behaalde van de in totaal 120 studiepunten omvattende graduaatopleiding.

Overwegende dat betrokkene zich na 2 academiejaren opnieuw inschreef voor dezelfde opleiding aan de hogeschool Vives voor 50 studiepunten, maar dat hij er op het einde van het huidige academiejaar (2023-24) onmogelijk in kan slagen om na 3 jaar studeren zijn opleiding met vrucht te beëindigen; dat het bijgevolg onmogelijk is om op korte termijn een einddiploma te behalen.

Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 60 van de wet van 15/12/1980.

Ik zou u willen vragen in voorkomend geval over te gaan tot de afvoering van de persoon uit de registers wegens verlies van verblijfsrecht overeenkomstig artikel 12, 5° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 op datum van deze beslissing en de huidige A-kaart vervallen sedert 31.10.2023 in te houden.”

Op dezelfde datum wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 104/1 of 104/3, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de genaamde M., A.

[...]

van Marokko nationaliteit,

[...]

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren ;

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen 7, eerste lid, 13° en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op basis van volgende feiten:

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (...)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf».

En

Artikel 13 § 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

Op datum van 29.02.2024 wordt in toepassing van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 besloten om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 te weigeren.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 06.02.2021 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard.

Er werden bij het nemen van deze beslissing door betrokkene geen relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de betrokkene naar de Dienst Vreemdelingenzaken op 09.10.2023 (ontvangen op 03.11.2023) overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene verklaart dat zijn concentratie op zijn studies sterk beïnvloed werd door tragische familieomstandigheden, nl. het verlies van zijn grootmoeder in de maand december 2022 en de ziekte van zijn vader. Deze feiten bleven louter bij een bewering en werden niet gestaafd met bewijzen of medische attesten.

Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.

Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan onderhavig bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 104/1 of 104/3, § 4 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen (2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

"Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 vreemdelingenwet.

Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en art. 62 §1 en §2 Vw. Schending art. 61/1/2 Vw. en art. 61/1/4 §2, eerste lid, 6° Vw.

Schending van het hoorrecht, de zorgvuldigheidsplicht, alsook het evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Het zorgvuldigheidsbeginsel brengt met zich mee dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze dient voor te bereiden. De beslissing dient eveneens het resultaat te zijn van een correcte feitenvinding.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt. Dat de nadelige gevolgen voor de rechtszoekende niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van de beslissing.

De heer M. wenst te benadrukken dat in het begin zijn slechte resultaten lagen aan het feit dat hij zijn Nederlands nog onvoldoende machtig was en zich diende aan te passen. Daarna zijn zijn slechte resultaten grotendeels het gevolg van het feit dat hij zich niet kon concentreren. Enerzijds was zijn grootmoeder overleden op 11 januari 2023 (stuk 4). En anderzijds kampte zijn vader met psychische problemen waarover verzoeker zich zorgen maakte (stuk 5). Dat er dan ook bijzondere redenen waren waarom verzoeker slechte resultaten behaalde.

De heer M. heeft zich herpakt, en voegt zijn resultaten toe van de recente examenperiode van september 2023 - 26 januari 2024 (stuk 6).

Hieruit blijkt dat van de 45 studiepunten die toen werden getoetst, hij geslaagd is voor 42 studiepunten.

Dit toont aan dat verzoeker alsnog binnen een redelijke termijn zijn studies kan afwerken en er te vroeg sprake is van toepassing van art. 61/1/4 §2, eerste lid, ten 6° Vw. Minstens blijkt hieruit dat verzoeker zijn studieloopbaan niet op overdreven wijze verlengt.

Verzoeker heeft gereageerd op het schrijven van verweerder d.d. 9 oktober 2023 maar hij had net examens gehad en bereidde zich voor op de volgende. Verzoeker meende dat hij de tijd zou hebben om zijn rapport voor te leggen. Het enige stuk dat hij meende dat van belang was om verweerder te verzekeren dat hij zijn studies wel degelijk ernstig nam en zich herpakt had. De voornoemde beginselen van behoorlijk bestuur en de art. 62 §1 en §2 Vw zijn dan ook geschonden. Immers, er werd aan verzoeker niet de tijd gegeven om de nodige bewijzen voor te leggen gelet op zijn reactie op het schrijven van 9 oktober 2023 van verweerder.

Verzoeker nu dwingen om terug te gaan naar zijn land, zijn studies stop te zetten is kennelijk onredelijk. Het nadeel voor verzoeker, met name dat zijn inspanningen, tijd en investering de laatste drie jaar voor niets zijn, in niet in verhouding tot het belang dat verweerder nastreeft, zeker niet gelet op het feit dat hij alsnog zijn diploma kan halen binnen een redelijke tijdspanne.

Uit zijn recent puntenoverzicht blijkt ook dat zijn Nederlands ondertussen wel goed genoeg is om zijn opleiding met vrucht te beëindigen.

Dat het middel in al zijn onderdelen gegrond is.”

2.2. De eerste bestreden beslissing is gestoeld op artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

“§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

[...]

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze;

[...]

De Koning bepaalt de gevallen waarin de student geacht wordt zijn studies op overdreven wijze te verlengen, zoals bedoeld in het eerste lid, 6°.”

Artikel 104, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) bepaalt dienaangaande het volgende:

“§ 1. De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer:

1° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde;

[...].”

De verwerende partij weigert de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf op grond van de vaststelling dat verzoeker vanaf academiejaar 2021-2022 tot en met 2022-2023 een graduaatopleiding in accounting administraties volgde aan de onderwijsinstelling Vives en dat hij er na zijn tweede jaar studie niet in slaagde om minstens 45 studiepunten te behalen. Zij wijst erop dat hij in totaal 16 studiepunten behaalde van de in totaal 120 studiepunten omvattende graduaatopleiding. Deze beslissing werd genomen nadat verzoeker op 3 mei 2023 in kennis werd gesteld van het onder punt 1.1 vermelde schrijven van de verwerende partij van 18 april 2023.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker de vaststellingen in de bestreden weigeringsbeslissing dat hij er na zijn tweede jaar studie niet in slaagde om minstens 45 studiepunten te behalen niet betwist. Hij betoogt vooreerst dat hij heeft gereageerd op het schrijven van de verwerende partij maar dat hij net examens had gehad en zich voorbereidde op de volgende. Hij meende dat hij de tijd zou hebben om zijn rapport voor te leggen, en het enige stuk dat hij dacht dat van belang was datgene was waarin hij de verwerende partij ervan verzekerde dat hij zijn studies wel degelijk ernstig nam en zich herpakt had. Er werd hem niet genoeg tijd gegeven om de nodige bewijzen voor te leggen, gelet op zijn reactie in het schrijven van 9 oktober aan de verwerende partij, zo stelt verzoeker, die daaruit afleidt dat het hoorrecht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de artikelen 62, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet zijn geschonden.

Uit het schrijven onder punt 1.1 blijkt dat verzoeker duidelijk werd geïnstrueerd om zich ten laatste vijftien dagen voor het verstrijken van zijn verblijfstitel bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aan te bieden om de vernieuwing van zijn verblijfstitel aan te vragen, dat hij daarbij onder meer een standaardformulier moest voorleggen dat de voortgang van de studies aantoonde en dat hij na 2 jaar voor minstens 45 studiepunten geslaagd dient te zijn om in aanmerking te komen voor de verdere verlenging van zijn A-kaart. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij niet wist wat hem te doen stond binnen welke termijn, en evenmin

dat hij door overmacht niet in staat zou zijn geweest om tijdig gevolg te geven aan de instructies tot hernieuwing. Dat de verwerende partij onwettig of in strijd met het zorgvuldigheids- of het evenredigheidsbeginsel zou hebben gehandeld, of het hoorrecht niet zou hebben gerespecteerd, is dus niet aannemelijk gemaakt. De vaststelling dat verzoeker geen stuk kon voorleggen waaruit bleek dat hij had voldaan aan de voorwaarde van het behalen van minstens 45 studiepunten na twee jaar omdat hij nu eenmaal niet aan deze voorwaarde had voldaan, doet hieraan geen afbreuk.

De discretionaire bevoegdheid die de verwerende partij heeft om de aanvraag tot hernieuwing te weigeren in de door de wet omschreven gevallen, zoals thans op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet en artikel 104, § 1, 1° van het Vreemdelingenbesluit, laat de Raad niet toe zich in de plaats te stellen van de verwerende partij. De Raad is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Het komt aan verzoeker toe om met concrete argumenten aan te tonen dat de bestreden beslissing op dit vlak niet deugdelijk is.

Zoals reeds gesteld, werd vastgesteld dat verzoeker er na zijn tweede jaar studie er niet in slaagde om minstens 45 studiepunten te behalen, doch slechts 16 van de 120 in totaal. De verwerende partij heeft daarop geconcludeerd dat verzoeker zich vervolgens voor dezelfde opleiding inschreef voor 50 studiepunten maar dat hij er op het einde van het academiejaar 2023 -2024 onmogelijk in kan slagen om na 3 jaar studeren zijn 120 studiepunten omvattende graduaatsopleiding met vrucht te beëindigen. Verzoeker betwist geen van deze feitelijke vaststellingen, zodat hij niet aantoont dat de verwerende partij ten onrechte toepassing heeft gemaakt van de hiervoor vermelde bepalingen als rechtsgrond voor de weigeringsbeslissing omdat de student zijn studies op overdreven wijze verlengt.

Verzoeker betoogt dat er bijzondere redenen waren waarom hij slechte resultaten behaalde. Hij wijst erop dat hij in het begin het Nederlands nog onvoldoende machtig was en dat zijn slechte resultaten verder ook het gevolg waren van het feit dat hij zich niet kon concentreren, enerzijds door het overlijden van zijn grootmoeder op 11 januari 2023 en anderzijds door psychische problemen waarmee zijn vader kampte en waarover hij zich zorgen maakte.

De Raad wijst erop dat verzoeker deze elementen aan de verwerende partij ter kennis had gebracht in een persoonlijke brief gedateerd op 9 oktober 2023 die op 3 november 2023 door de gemeentelijke diensten aan de verwerende partij werd overgemaakt in het kader van de hernieuwingsaanvraag van verzoeker en dat de verwerende partij hiermee rekening heeft gehouden. Zij heeft immers expliciet verwezen naar het feit dat verzoeker in het tweede semester van academiejaar 2020-2021 een opleiding Nederlands voor anderstaligen gevolgd heeft aan het Universitair centrum voor Talenonderwijs van Universiteit Gent maar dat het door hem behaalde niveau te laag was om de eerder geplande bacheloropleiding te volgen zodat werd gekozen voor een graduaatsopleiding. Echter, ook in die graduaatsopleiding slaagde verzoeker er niet in om 45 studiepunten te behalen na zijn tweede jaar studie; zoals gesteld behaalde hij er 16 van de 120 in totaal, zoals gesteld in de bestreden beslissing. Waar verzoeker wijst op het overlijden van zijn grootmoeder en de psychologische problemen van zijn vader, stelt de Raad vast dat de verwerende partij dienaangaande in de tweede bestreden beslissing heeft vastgesteld dat deze feiten slechts werden beweerd, maar niet gestaafd werden met bewijzen of medische attesten.

Verzoeker betwist niet dat hij in zijn brief die werd gevoegd bij de hernieuwingsaanvraag geen stavingstukken had gevoegd, maar voegt bij zijn verzoekschrift een overlijdensakte en een medisch verslag. De verwerende partij kon uiteraard geen rekening houden met elementen die haar niet ter kennis waren gebracht en die overigens dateren van na de bestreden beslissing, en de Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met stukken die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet hij zich immers plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat de verwerende partij ondeugdelijk heeft gehandeld door geen rekening te houden met het feit dat de slechte resultaten van verzoeker te wijten zouden zijn geweest aan concentratieproblemen die zouden gelinkt zijn aan het ten tijde van het nemen van de bestreden beslissingen niet gedocumenteerde overlijden van zijn grootmoeder en de psychologische problemen van zijn vader.

Ten aanzien van de conclusie in de eerste bestreden beslissing, met name dat verzoeker *“zich na 2 academiejaren opnieuw inschreef voor dezelfde opleiding aan de hogeschool Vives voor 50 studiepunten, maar dat hij er op het einde van het huidige academiejaar (2023-24) onmogelijk in kan slagen om na 3 jaar studeren zijn opleiding met vrucht te beëindigen; dat het bijgevolg onmogelijk is om op korte termijn een einddiploma te behalen.”* betoogt verzoeker dat hij zich inmiddels heeft herpakt. Bij zijn verzoekschrift voegt hij zijn resultaten toe van de recente examenperiode van september 2023 tot januari 2024 en betoogt hij dat dit aantoont dat hij alsnog binnen een redelijke termijn zijn studies kan afwerken en er te vroeg sprake is van

toepassing van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet en dat hieruit minstens blijkt dat verzoeker zijn studieloopbaan niet op overdreven wijze verlengt en dat zijn Nederlands ondertussen wel goed genoeg is om zijn opleiding met vrucht te beëindigen. Ter terechtzitting legt hij nog een stuk voor van een docent van 24 april 2024 waarin deze stelt dat verzoeker voor 2 vakken in augustus 2024 herexamen moet afleggen, dat hij het vak Excel volgend jaar opnieuw moet volgen en dat hij het volgende academiejaar (2024-2025) zal kunnen starten met werkplekleren en de resterende vakken volgen om zo zijn diploma te halen. De Raad herhaalt dat deze stukken dateren van na de bestreden beslissingen en dat er in het kader van de huidige procedure geen rekening mee kan worden gehouden.

Hoe dan ook doen de stukken geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker voor de eerste twee academiejaren slechts 16 studiepunten behaalde van de in totaal 120, en dat hij in het (derde) academiejaar 2023-2024 slechts voor 50 studiepunten was ingeschreven voor een opleiding van in totaal 120 studiepunten, waardoor de verwerende partij terecht kon vaststellen dat verzoeker er op het einde van het huidig academiejaar onmogelijk in kan slagen om na 3 jaar studeren zijn opleiding met vrucht te beëindigen en redelijkerwijze kon concluderen dat het dus onmogelijk is om op korte termijn een einddiploma te behalen in een studie die een normale duurtijd heeft van 2 jaar.

Kortom, verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij onwettig, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld door de aanvraag tot hernieuwing te weigeren in toepassing van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet en artikel 104, § 1, 1° van het Vreemdelingenbesluit, aangezien hij zijn studies op overdreven wijze verlengt gelet op het feit dat hij na twee jaar studie in een graduaatsopleiding geen 45 studiepunten behaalde. Hij toont evenmin aan dat de eerste bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd.

Vervolgens heeft de verwerende partij, met verwijzing naar de eerste bestreden beslissing, een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker afgeleverd in toepassing van artikel 7, eerste lid, 13° en artikel 13, § 3, 2° van de Vreemdelingenwet, aangezien verzoeker niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden en het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf. Gelet op het voorgaande kon de verwerende partij toepassing maken van deze bepalingen.

Verzoeker betoogt dat het kennelijk onredelijk is om hem nu te dwingen om terug te gaan naar zijn land en zijn studies stop te zetten. Het nadeel voor verzoeker, met name dat zijn inspanningen, tijd en investering de laatste drie jaar voor niets zijn, staat niet in verhouding tot het belang dat de verwerende partij nastreeft, zeker niet gelet op het feit dat hij alsnog zijn diploma kan halen binnen een redelijke tijdspanne, aldus verzoeker.

De Raad merkt op dat verzoeker met zijn betoog enkel aangeeft dat hij het niet eens is met de beslissing van de verwerende partij om hem een verwijderingsmaatregel af te leveren, maar niet aantoont dat de verwerende partij daarbij onwettig, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld.

2.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS